

D E S C R I P T I O
T R I D E N T I N I
P R I N C I P A T V S.

*Termini.**Flumina.**Metropolis
Tridentum.**Aer.*

Rincipatus Tridentinus ab Oriente Vicentino agro, à medie Veronensi Ducatu, à septentrione parte Germaniae, ab Occidente Bresciano agro clauditur. Italiæ à septentrionalioribus janua dicitur. Nomen habet à Tridento urbe, sic dicta à *tridens*, vernacule *Trento*. Hinc Tridentini Plinio. Dictum quidam volunt à tridente Neptuni, cui quondam urbs sacra; vel à tribus torrentibus, *Ferfina*, *Saleto* & *Persio* ad urbem hanc in Athesin confluentibus: vel denique à tribus Alpium cuminumibus, quæ altissima trium dentium instar urbi imminent. Inter editos situm est montes, in extrema Italæ ora Germaniam versus. Athesin ab occidente, torrentibusque, quos dixi, qua oriens, circumflua. Vrbs est parva quidem, sed nobilis & opulenta, muris vallata lapideis: in ea vias latas & lapidibus stratas, domos item magnificas cernas, ut novam, non veterem præ se ferat civitatem. Templa satis pulchra conspicias, arcemque egregiam splendidamque, & quam imperatores & reges digne inhabitent, à Bernardo Clelio Tridentino præside auctam & illustratam. Influit placide in urbem per muros ab oriente aquæ rivus, super quo ædificia sericea & molæ frumentariæ permulta sunt, unde rivuli complures per medium urbem deducuntur in usus publicos. Super Athesin, ad portam, quæ dicitur S. Laurentii, pontem habet magnificum, sed ligneum, centum & quadraginta passuum longitudinis. Montes circum circa habet nivibus perpetuis obsitos, scopolosos, inaccessos, præcipites, & ita præaltos, ut cacumina cœlo ipsi vicina dicas. Fauces habet duas, quarum altera vergit ad septentrionem, altera vero dicit Veronam: planitiem admodum parvam, sed arboribus & vinetis amœnam, quam Athesin circuit & lambit undequaque. Promiscua habitantibus lingua, Teutonica scilicet & Italica. Tridentum Germanorum sentina, Italorum vero refugium est, si quid illis adversi ingrat. Frumenti parum, vini plurimum habet, quod persuave est, album, & subrubeum. Per aëstatem coelo fruuntur temperato, at diebus canicularibus ferventissimo. Brumali vero tempore inter nivum & glaciei horrores vix habitabilis est regio, propter frigus intensum. Boves & vaccas pro mu-

Italia.

lis, asellis, & equis onerariis habent, viæque montium acclives ita aptatae, ut cum plaustris celerrime descendendi possint. Gens ipsa erga hospites officiosa est & perhumana, iras quacunque de causa facilime remittens. Præter jus *Iura* commune habent Tridentini leges municipales, quas eisdem Episcopus, tanquam loci princeps, ratas facit. Portas habet quatuor, S. Martini, S. Laurentii, S. Crucis, & Aquilanam. Xenodochia quatuor, Parochias item quatuor, S. Vigilii, S. Petri, S. Mariæ Majoris, & S. Mariæ Magdalena. Monasteria in ipsa urbe duo, S. Augustini ad S. Marcum, virorum, & ad S. Trinitatem mulierum. In suburbio quinque, Cruciferorum, S. Dominici, ad S. Laurentium, S. Francisci, & alterum Observantium ad S. Bernardinum, necnon S. Claræ ad S. Michaëlem. Fundavit ibi ecclesiam S. Hermagoras, qui primum Episcopum instituit Iovinum, à quo longa serie plures numerantur: inter hos tamen præcipue celebratur memoria S. Vigilii, doctrina, martyrio, & miraculis clari, cui dicatum est templum Cathedrale, & anniversarium festum vi Calend: Iul. institutum. Et quanquam Ecclesiæ hujus opes magna ex parte temporum injuria sint diminuta, manet tamen adhuc illi dominium civitatis, & præfectura subjecti territorii, oppidorum Ripæ, Trameni, Pertini, & Levigi; vallum item Nauni, seu Ananiæ, Solis, Lagorinæ, Iudicariarum, Flemarum & Randenæ, in quibus vallisibus permulta sunt parochiæ populosæ, arces & nobilium sedes. Ecclesiæ hujus beneficiarii, seu vasalli, quos vocant, etiamnum sunt Comes Tyrolis, dux Mantuæ, comites Archi, comites Lodi, comites de Lichtenstein, barones Mandruttii, &c.

Franciscus Scottus in Itinerario suo, in arce *Quæ in arce Tridentina speculari solebant.* varia conclavia esse dicit, ex quibus in Superiori parte, primum tabulam continet, in qua expressa genealogia Cæsaris Maximiliani & insignia antiquorum, ex solido unicoque marmore supra caminum. II rotundum est, cum tabulatis & insigni fornice. III cum pavimento marmoreo, cui adjunctum musæum, in quo depictæ sacræ historiæ. IV cum tabulatis & in eo imagines Ferdinandi regis & uxoris, & regiorum liberorum, Episcopi Tridentini, & Pauli Moronis. V habet pavimentum fictile. VI tabulatum, in quo fornax & speculum insignia. VII ceteris amplius variis decorum picturis. In eodem Miandula arx ex ligno facta, magno artificio. VIII, in quo picturæ venantium & saltantium.

V u

In